

Acte de record i d'homenatge a Antoni M. Badia i Margarit

Aquest homenatge no seguirà pas els cànons d'un acte acadèmic, sinó que posarem en escena diverses veus per fer un relat polièdric de la seva obra i existència.

Tindrà quatre actors principals: el **Dr. Josep Moran i Ocerinjauregui**, especialista en lingüística i en onomàstica catalanes, autor de l'estudi sobre el Capbreu de Castellbisbal; la **Dra. Denise Boyer**, que ha estat catedràtica de llengua i cultura catalanes a la Sorbona de París, on va dirigir el Centre d'Estudis Catalans; **Mn. Albert Ruiz i Elias**, que fou rector de la parròquia de Sant Vicenç de Castellbisbal, i historiador local; i la **Sra. Gemma Tribó Traveria**, professora de la Universitat de Barcelona. Relacions ben diverses però coincidents en una profunda amistat amb Antoni M. Badia i Margarit.

Entraran a escena altres narradors que ens explicaran la relació de Badia i Margarit amb Castellbisbal, l'arrel materna i el record de les seves estades al poble.

L'escenari de l'Auditori d'Els Costals esdevindrà un lloc de trobades i coincidències, gens llunyà a les arts i l'espectacle, un homenatge ben popular que vol combinar el rigor acadèmic amb l'alegria que passa.

Els Costals
Av. de Pau Casals, 16
08755 Castellbisbal
T. 93 772 38 83
GPS: N41:28'30", E1:58'58"

Acte de record i d'homenatge a Antoni M. Badia i Margarit

Amb agraïment a:

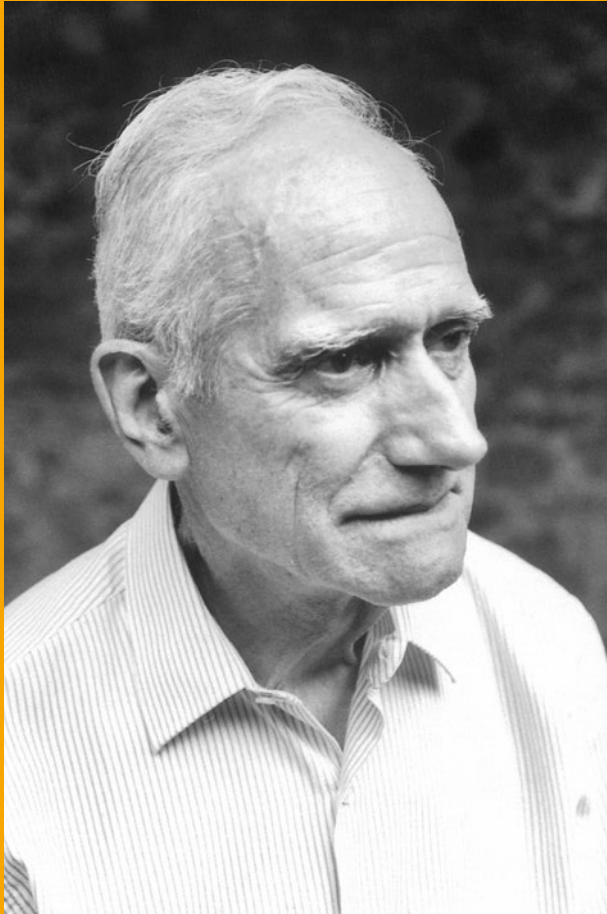

Institut
d'Estudis
Catalans

Dia: 13 de març de 2015

Horari: 19.00 hores

Lloc: Els Costals. Centre cultural

La torxa passa i amb confiança veurem com declinen els nostres esforços. Dins el teixit social de la llengua, els fils gastats d'ahir i els resistents que s'entrenen n'asseguraran la continuïtat.

ANTONI M. BADIA I MARGARIT
Discurs d'agraïment pel Premi d'Honor de les Lletres Catalanes

ANTONI M. BADIA I MARGARIT va cursar els seus estudis d'ensenyament primari i batxillerat a la Mútua Escolar Blanquerna, dirigida pel pedagog Alexandre Galí i Coll, que li va infondre la preocupació pel llenguatge. Estudià als Estudis Universitaris Catalans i es llicencià en filologia romànica per la Universitat de Barcelona l'any 1943.

Encetà els seus treballs d'investigador amb un estudi de morfologia històrica que constituí la seva tesi doctoral. Posteriorment esdevingué catedràtic de gramàtica històrica de la llengua espanyola i de llengua catalana, i rector de la Universitat de Barcelona del 1978 al 1986, data des de la qual n'és membre honorari. Com a catedràtic cal destacar la seva intensa activitat docent, fet que va comportar la formació d'una escola d'investigadors.

Va ser professor visitant a Munic, Heidelberg, Georgetown, Wisconsin i París. Va ser nomenat doctor honoris causa per diverses universitats, entre les quals la Sorbona, la Universitat de les Illes Balears (2007) i la Universitat de Barcelona (2007).

Va presidir nombroses societats dedicades als estudis lingüístics i la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans. Fou responsable de diverses publicacions enciclopèdiques i revistes de filologia catalana.

Prolífic autor d'estudis en tots els sentits científics de la lingüística, ens ha deixat un llegat enorme de publicacions. Cal destacar-ne la *Gramàtica històrica catalana*, *Gramàtica catalana*, *Llengua i cultura als Països Catalans*, *Gramàtica de la llengua catalana* i *Les regles d'esquivar vocables i la «qüestió de la llengua»*.

Va rebre nombrosos premis i reconeixements, entre els quals cal destacar la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1986), la Medalla al Mèrit Científic de l'Ajuntament de Barcelona (1999), el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (2003) i la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (2012).

Més enllà d'aquests breus apunts biogràfics, cal destacar el significat de la seva extraordinària tasca científica, relacionant-la amb el seu vessant humà i social; l'home compromès amb la llengua i la cultura però també amb la societat i amb Catalunya. El conseller Ferran Mascarell sintetitzà la importància de l'obra de Badia i Margarit amb aquestes paraules: "Ens ha permès d'entendre que el català és una llengua amb molta força i la potència de qualsevol altra llengua romànica, i li devem molta de la convicció que avui tenim sobre el futur del català."

El Dr. Badia i Margarit va morir als 94 anys la matinada del 16 de novembre de 2014. El seu funeral es féu l'endemà a l'església de Santa Maria del Pi de Barcelona.

Text elaborat a partir de l'article Antoni M. Badia i Margarit, el vessant humà, de Joan Martí i Castell, publicat a la revista Serra d'Or (febrer del 2015); de la biografia d'Antoni M. Badia i Margarit de l'Institut d'Estudis Catalans i de Viquipèdia.

Imatge de coberta: Composició de Martí Ribas, fotografiada per Aleix Mateu.

Fotografia de l'interior: Montserrat Badia i Cardús, 1994.